

עין משפט
גור מצוה

פד א מיי פיי מלכות
מלכות הללו :
פד ב ג מיי פיי שס
הלכו :
פד ד מיי פיי מלכות
מלכות הללו :
פד ה מיי פיי מלכות
מלכות הללו :

נו:

ארבע מיתות פרק שביעי סנהדרין

מסורת הש"ס

אף על דהס מן סחי. כולוה יליף טעמיהו לקמן (נט. וזילין): כפרסה מכסף. זו היא שמזכיר והולך לא ימצא כן ובגלל התעובות האלו וגו' ומדענשו עליהם שמע מינה החזירו על כולם דלא עשה אלא אסן כן הוהו: מוסרין בני נח וכו'. סיפא דמילתא דרבי אלעזר הוא וכוילה מפרש לקמן (ס.): מכל עץ הנו ולא גזל. מדאליטריץ למישרי ליה ולהפיקר לוי עלי הגן ש"מ שאינו מוסרף לו נאסר לו: אכול תאכל. העומד לאכילה ולא תאכל זכר מן הדי דבמהם בחיים אינה עומדת לאכילה אלא לגדל ולדוה: עשוק אפרים. מד שגאזיו ורזק משפט רזק ע"י שפטיו של הקמ"ה:

גילוי הש"ס

גמ' וצו אלו הדינים ע"י
תשובת רמ"א סימן י"ז
שם עין חזק וכו' וכו' ע"י
כ"מ דף ע"ג מ"ג ד"ה
מסד:

הנהגות הב"ח

(א) לר"ח ד"ה כאשר כ"ח
וכי כאשר כ"ח כפ"י כ"ב
יבוס"ס ד"ה דף ע"ג מ"ג
קמ"ס ד"ה ד"ה ד"ה:

רבינו תנאל

בני נח כ"ד ע"ר ד"ר יוסי
אמר כל האומר בפשיטה
מכשף בן נח מוזהר עליו
שנאמר לא ימצא בן
מכשף וכו' וכו' כ"ה כ"ה
קמ"ס קמ"ס עמ"ס עמ"ס
ומכשף וחזרו חב"ד וכו' אל
אוב ודעתי ודורש אל
המחיים. וכו' ובגלל
התעובות האלה ה' אלהיך
מוריש אותם מפני ואינו
מנישם בתעובות הללו
אלא שבוואו המינים בהן
שאין תבונה מנישם אלא
אם בן הוהו ר' אליעזר
אמר אף על הרבה
האילן והרבה הבוסה
נצטוו אבל מותרין ללבוש
כלאים ולדוה כלאים מנא
הני מילי א"ר יוחנן דמבי
יצו ה' אלהים על האדם.
יצו אלו הדין ה' זו
ברכת השם אלהים זו
ע"י. על האדם זו פשיטות
דימס. ככל עין חזק אמר
תאכל ולא גזל תאכל
ולא אבר מן החי. ר'
יצחק מני איכסא יצו ע"י
כ"ה וזה וזה מביא
רביה מקרא. ואקשינן
דין בני נח נצטוו עליהן
והנני עשר מצות נצטוו
ישראל במרה. זו שקבלו
עליהן בני נח. והוספו
עליהן דינין ושבט וכבוד
אם יאם. דינין שאמר
שם שם לו חק ושפטו
ושבת וכיבוד אב ואם
דבתיירו כתיב כאשר צוך
ה' אלהיך ואמר ה' יהודה
כאשר צוך במרה וסריק
ר"ג לעולם הדין בני
נח נצטוו עליהן ומה
הוספו במרה שיהו דינין
במרה ע"י ששים עדים
התיאור. ודינין א' הכי
מ"א והוספו עליהן דינין.
ונדחה. וגם סריק לו אב
ויש לו אחא בר יעקב א.

מסורת הש"ס

גמ' וצו אלו הדינים ע"י
תשובת רמ"א סימן י"ז
שם עין חזק וכו' וכו' ע"י
כ"מ דף ע"ג מ"ג ד"ה
מסד:

הנהגות הב"ח

(א) לר"ח ד"ה כאשר כ"ח
וכי כאשר כ"ח כפ"י כ"ב
יבוס"ס ד"ה דף ע"ג מ"ג
קמ"ס ד"ה ד"ה ד"ה:

רבינו תנאל

בני נח כ"ד ע"ר ד"ר יוסי
אמר כל האומר בפשיטה
מכשף בן נח מוזהר עליו
שנאמר לא ימצא בן
מכשף וכו' וכו' כ"ה כ"ה
קמ"ס קמ"ס עמ"ס עמ"ס
ומכשף וחזרו חב"ד וכו' אל
אוב ודעתי ודורש אל
המחיים. וכו' ובגלל
התעובות האלה ה' אלהיך
מוריש אותם מפני ואינו
מנישם בתעובות הללו
אלא שבוואו המינים בהן
שאין תבונה מנישם אלא
אם בן הוהו ר' אליעזר
אמר אף על הרבה
האילן והרבה הבוסה
נצטוו אבל מותרין ללבוש
כלאים ולדוה כלאים מנא
הני מילי א"ר יוחנן דמבי
יצו ה' אלהים על האדם.
יצו אלו הדין ה' זו
ברכת השם אלהים זו
ע"י. על האדם זו פשיטות
דימס. ככל עין חזק אמר
תאכל ולא גזל תאכל
ולא אבר מן החי. ר'
יצחק מני איכסא יצו ע"י
כ"ה וזה וזה מביא
רביה מקרא. ואקשינן
דין בני נח נצטוו עליהן
והנני עשר מצות נצטוו
ישראל במרה. זו שקבלו
עליהן בני נח. והוספו
עליהן דינין ושבט וכבוד
אם יאם. דינין שאמר
שם שם לו חק ושפטו
ושבת וכיבוד אב ואם
דבתיירו כתיב כאשר צוך
ה' אלהיך ואמר ה' יהודה
כאשר צוך במרה וסריק
ר"ג לעולם הדין בני
נח נצטוו עליהן ומה
הוספו במרה שיהו דינין
במרה ע"י ששים עדים
התיאור. ודינין א' הכי
מ"א והוספו עליהן דינין.
ונדחה. וגם סריק לו אב
ויש לו אחא בר יעקב א.

מסורת הש"ס

גמ' וצו אלו הדינים ע"י
תשובת רמ"א סימן י"ז
שם עין חזק וכו' וכו' ע"י
כ"מ דף ע"ג מ"ג ד"ה
מסד:

הנהגות הב"ח

(א) לר"ח ד"ה כאשר כ"ח
וכי כאשר כ"ח כפ"י כ"ב
יבוס"ס ד"ה דף ע"ג מ"ג
קמ"ס ד"ה ד"ה ד"ה:

רבינו תנאל

בני נח כ"ד ע"ר ד"ר יוסי
אמר כל האומר בפשיטה
מכשף בן נח מוזהר עליו
שנאמר לא ימצא בן
מכשף וכו' וכו' כ"ה כ"ה
קמ"ס קמ"ס עמ"ס עמ"ס
ומכשף וחזרו חב"ד וכו' אל
אוב ודעתי ודורש אל
המחיים. וכו' ובגלל
התעובות האלה ה' אלהיך
מוריש אותם מפני ואינו
מנישם בתעובות הללו
אלא שבוואו המינים בהן
שאין תבונה מנישם אלא
אם בן הוהו ר' אליעזר
אמר אף על הרבה
האילן והרבה הבוסה
נצטוו אבל מותרין ללבוש
כלאים ולדוה כלאים מנא
הני מילי א"ר יוחנן דמבי
יצו ה' אלהים על האדם.
יצו אלו הדין ה' זו
ברכת השם אלהים זו
ע"י. על האדם זו פשיטות
דימס. ככל עין חזק אמר
תאכל ולא גזל תאכל
ולא אבר מן החי. ר'
יצחק מני איכסא יצו ע"י
כ"ה וזה וזה מביא
רביה מקרא. ואקשינן
דין בני נח נצטוו עליהן
והנני עשר מצות נצטוו
ישראל במרה. זו שקבלו
עליהן בני נח. והוספו
עליהן דינין ושבט וכבוד
אם יאם. דינין שאמר
שם שם לו חק ושפטו
ושבת וכיבוד אב ואם
דבתיירו כתיב כאשר צוך
ה' אלהיך ואמר ה' יהודה
כאשר צוך במרה וסריק
ר"ג לעולם הדין בני
נח נצטוו עליהן ומה
הוספו במרה שיהו דינין
במרה ע"י ששים עדים
התיאור. ודינין א' הכי
מ"א והוספו עליהן דינין.
ונדחה. וגם סריק לו אב
ויש לו אחא בר יעקב א.

רבי חנניה בן (גמלא) אומר אף על הדם מן החי רבי חידקא אומר אף על הסירוס רבי שמעון אומר אף על הכישוף רבי יוסי אומר כל האמור בפרשת כישוף בן נח מוזהר עליו ולא ימצא כן מעביר בנו ובתו כאשר קוסם קסמים מעונן ומנחש ומכשף וחזרו חב"ד ושואל אוב וידעוני ודורש אל המתים וגו' ובגלל התעובות האלה ה' אלהיך מוריש אותם מפניך ולא ענש אלא אם כן הוהו רבי אלעזר אומר אף על הכלאים מותרין בני נח ללבוש כלאים ולדוה כלאים 'ואין אסורין אלא בהרבעת בהמה ובהרבעת האילן מנהגי מילי אמר ר' יוחנן דאמר קרא 'יצו ה' אלהים על האדם לאמר מכל עץ הגן אכול תאכל 'יצו אלו הדין וכן הוא אומר 'כי ידעתיו למען אשר יצוה את בניו וגו' ה' זו ברכת השם וכן הוא אומר 'ונקב שם ה' מות יומת אלהים זו עבודת כוכבים וכן הוא אומר 'לא יהיה לך אלהים אחרים על האדם זו שפיכות דמים וכן הוא אומר 'שופך דם האדם וגו' לאמר 'זו גילוי עריות

וכן הוא אומר 'לאמר הן ישלח איש את אשתו והלכה מאתו והיתה לאיש אחר מכל 'עץ הגן ולא אכל תאכל ולא אבר מן החי. והא דאמרין לקמן (דף נט.) דלא הוהו לחדס הראשון כשר לאכילה היינו להמית ולאכול אכל מתה מאלה שראו ואלו לאפוקי אבר מן החי דלפני נפל מאליו אסור:

עשר מצות. תימה הא איכא גיד הנשה למ"ד (נחמין דף ק.) לגבי יעקב נאסר ומילה שניתן לאברהם אבינו: לא נצטווה אלא ע"י ע"י. מה שנאסר לו כשר וע"י הדעת לא קשיב לפי שלא היה נוהג לדוהו ודוקא אדם הראשון קאמר אכל מורה רבי יהודה דכני נח נצטוו אחר המנוול דהא אמר כפרק ג"ה (מולין דף ק.) לגבי יהודה גבי אבר מן החי דלמי אסור אבר מן החי ומייל אלוסור טומאה שכן אסורו נוהג בכני נח: דכתיב

וכן הוא אומר 'לאמר הן ישלח איש את אשתו והלכה מאתו והיתה לאיש אחר מכל 'עץ הגן ולא אכל תאכל ולא אבר מן החי כי אתא רבי יצחק תני איפכא ויצו זו עבודת כוכבים אלהים זו דינין בשלמא אלהים זו דינין דכתיב 'ונקרב בעל הבית אל האלהים אלא ויצו זו ע"י מאי משמע 'ירב חסדא ורב יצחק בר אבדימי חד אמר 'סרו מהר מן הדרך אשר צויתים עשו להם וגו' וחד אמר 'עשוק אפרים רצון משפט כי הואיל הלך אחרי צו מאי בנייהו איכא בנייהו עכו"ם שעשה ע"ז ולא השתחוה לה למאן דאמר עשו משעת עשייה מוחיב למאן דאמר כי הואיל הלך ע"ז דאילו בתרה ופלח לה אמר רבא ומי איכא למאן דאמר עכו"ם שעשה ע"ז ולא השתחוה לה חייב והתניא 'ב'עכו"ם דברים שבית דין של ישראל ממייתין עליהן בן נח מוזהר עליהן אין בית דין של ישראל ממייתין עליהן אין בן נח מוזהר עליהן למעוטי מאי לאו למעוטי עכו"ם שעשה ע"ז ולא השתחוה לה אמר רב פפא לא למעוטי גיפוף וגיפוף וגיפוף דמאי אילימא דררכה בר קטלא הוא אלא 'למעוטי שלא כדרכה דינין בני נח איפקוד והתניא 'עשר מצות נצטוו ישראל במרה שבע שקיבלו עליהן בני נח והוספו עליהן דינין ושבט וכיבוד אב ואם דינין דכתיב 'שם שם לו חק ומשפט שבת וכיבוד אב ואם דכתיב 'כאשר צוך ה' אלהיך ואמר רב יהודה 'כאשר צוך במרה אמר רב נחמן אמר רבה בר אבוה לא נצרכה אלא לעדה ועדים והתראה אי הכי מאי והוספו עליהן דינין אלא אמר רבא לא נצרכה אלא לדין קנסות אכתי והוספו בדינין מיבעי ליה אלא אמר רב אחא בר יעקב לא נצרכה אלא ילהושיב בית דין בכל פלך ופלך ובכל עיר ועיר והא בני נח לא איפקוד והתניא 'כשם שנצטוו ישראל להושיב בתי דינין בכל פלך ופלך ובכל עיר ועיר 'כך נצטוו בני נח להושיב בתי דינין בכל פלך ופלך ובכל עיר ועיר אלא אמר רבא האי תנא תנא דבי מנשה הוא דמפיק ד"ך ועייל ס"ך דתנא דבי מנשה שבע מצות נצטוו בני נח ע"ז וגילוי עריות ושפיכות דמים גזל ואבר מן החי סירוס וכלאים רבי יהודה אומר אדם הראשון לא נצטווה אלא על ע"ז בלבד שנאמר ויצו ה' אלהים על האדם רבי יהודה בן בתירה אומר אף על ברכת השם ויש אומרים אף על הדינים כמאן אזלא הא דאמר רב יהודה אמר רב אלהים אני לא תקללוני אלהים אני לא תמירוני אלהים אני מורא אפילו אנכי עליהם כמאן כיש אלוהים אמר רבי מנשה אי דריש ויצו אפילו הנוך גמ' אי לא דריש ויצו הנוך גמ' ליה לעולם לא דריש ויצו הנוך גמ' כל חדא וחדא באפי נפשיה כתיבא ע"ז וגילוי עריות דכתיב

ואילו: אלהים אני. נאמר לאלהי'ר: אל תמירני. כדאמרין לא יהיה לך אלהים אחרים על פני (שמות כ) וזלמי: לא תקללוני. כדאמרין אלהים לא תקלל (שם כג): יאה מוראי עליכם. כדאמרין אלהים לשון סרה ורענות כמו נחמך אלהים לפניה (שם ו) יאה מוראי עליך ולא מורא כשר ונס לא תגורו מפני איש כי המשפט לאלהים הוא (דברים א) דהיינו דינין: כיש אומרים. דמירני לכולהו: אפי' הנוך גמ'. דינין וברכת השם ותשחת

שמות כ ב
דמו יצחק כי בעלם
אלהים עשה את
בראשית ט ו
לאמר הן ישלח איש
את אשתו והלכה מאתו
והיתה לאיש אחר
יהושע אלהים עזר הלוא
תנוף תתקן הארץ הרבים
ואת גית רעים רבים
ושבו אלי אפ"י
דמיוה ג א
אם לא יקצא הנב
ונקרב בעל הבית אל
האלהים אם לא שלח
דיו במלאתה עריות:

סוד מזהר מן הדרך
אשר צויתם עשו להם
עגל מסכה ותשתחו לו
וחזרו לו ואמרו אלה
אלהינו ישראל אשר
העליקו מארץ מצרים:
שמות כ ב ח
עשוק אפרים רצון
משפט כי הואיל הלך
אחרי צו ה' הושיב ה' א
רבעק אל ה' יהודה
ע"י וישלך אל המים
ויסתוק המים שם שם לו
חק ומשפט ושם קודו:
שמות טו כ ב
שמור את יום
השבת לקדשו כאשר
צוך ה' אלהיך כבוד את
אביך ואת אמך כאשר
צוך ה' אלהיך למען
יארבו ימך ולמען ייטב
לך על הארמה אשר
לך אלהיך נתן לך:
דברים ו יא, טו

שמות כ ב
שמור את יום
השבת לקדשו כאשר
צוך ה' אלהיך כבוד את
אביך ואת אמך כאשר
צוך ה' אלהיך למען
יארבו ימך ולמען ייטב
לך על הארמה אשר
לך אלהיך נתן לך:
דברים ו יא, טו

שמות כ ב
שמור את יום
השבת לקדשו כאשר
צוך ה' אלהיך כבוד את
אביך ואת אמך כאשר
צוך ה' אלהיך למען
יארבו ימך ולמען ייטב
לך על הארמה אשר
לך אלהיך נתן לך:
דברים ו יא, טו

רבי חנניה בן (גמלא) אומר אף על הדם מן החי רבי חידקא אומר אף על הסירוס רבי שמעון אומר אף על הכישוף רבי יוסי אומר כל האמור בפרשת כישוף בן נח מוזהר עליו ולא ימצא כן מעביר בנו ובתו כאשר קוסם קסמים מעונן ומנחש ומכשף וחזרו חב"ד ושואל אוב וידעוני ודורש אל המתים וגו' ובגלל התעובות האלה ה' אלהיך מוריש אותם מפניך ולא ענש אלא אם כן הוהו רבי אלעזר אומר אף על הכלאים מותרין בני נח ללבוש כלאים ולדוה כלאים 'ואין אסורין אלא בהרבעת בהמה ובהרבעת האילן מנהגי מילי אמר ר' יוחנן דאמר קרא 'יצו ה' אלהים על האדם לאמר מכל עץ הגן אכול תאכל 'יצו אלו הדין וכן הוא אומר 'כי ידעתיו למען אשר יצוה את בניו וגו' ה' זו ברכת השם וכן הוא אומר 'ונקב שם ה' מות יומת אלהים זו עבודת כוכבים וכן הוא אומר 'לא יהיה לך אלהים אחרים על האדם זו שפיכות דמים וכן הוא אומר 'שופך דם האדם וגו' לאמר 'זו גילוי עריות

וכן הוא אומר 'לאמר הן ישלח איש את אשתו והלכה מאתו והיתה לאיש אחר מכל 'עץ הגן ולא אכל תאכל ולא אבר מן החי. והא דאמרין לקמן (דף נט.) דלא הוהו לחדס הראשון כשר לאכילה היינו להמית ולאכול אכל מתה מאלה שראו ואלו לאפוקי אבר מן החי דלפני נפל מאליו אסור:

עשר מצות. תימה הא איכא גיד הנשה למ"ד (נחמין דף ק.) לגבי יעקב נאסר ומילה שניתן לאברהם אבינו: לא נצטווה אלא ע"י ע"י. מה שנאסר לו כשר וע"י הדעת לא קשיב לפי שלא היה נוהג לדוהו ודוקא אדם הראשון קאמר אכל מורה רבי יהודה דכני נח נצטוו אחר המנוול דהא אמר כפרק ג"ה (מולין דף ק.) לגבי יהודה גבי אבר מן החי דלמי אסור אבר מן החי ומייל אלוסור טומאה שכן אסורו נוהג בכני נח: דכתיב

וכן הוא אומר 'לאמר הן ישלח איש את אשתו והלכה מאתו והיתה לאיש אחר מכל 'עץ הגן ולא אכל תאכל ולא אבר מן החי כי אתא רבי יצחק תני איפכא ויצו זו עבודת כוכבים אלהים זו דינין בשלמא אלהים זו דינין דכתיב 'ונקרב בעל הבית אל האלהים אלא ויצו זו ע"י מאי משמע 'ירב חסדא ורב יצחק בר אבדימי חד אמר 'סרו מהר מן הדרך אשר צויתים עשו להם וגו' וחד אמר 'עשוק אפרים רצון משפט כי הואיל הלך אחרי צו מאי בנייהו איכא בנייהו עכו"ם שעשה ע"ז ולא השתחוה לה למאן דאמר עשו משעת עשייה מוחיב למאן דאמר כי הואיל הלך ע"ז דאילו בתרה ופלח לה אמר רבא ומי איכא למאן דאמר עכו"ם שעשה ע"ז ולא השתחוה לה חייב והתניא 'ב'עכו"ם דברים שבית דין של ישראל ממייתין עליהן בן נח מוזהר עליהן אין בית דין של ישראל ממייתין עליהן אין בן נח מוזהר עליהן למעוטי מאי לאו למעוטי עכו"ם שעשה ע"ז ולא השתחוה לה אמר רב פפא לא למעוטי גיפוף וגיפוף וגיפוף דמאי אילימא דררכה בר קטלא הוא אלא 'למעוטי שלא כדרכה דינין בני נח איפקוד והתניא 'עשר מצות נצטוו ישראל במרה שבע שקיבלו עליהן בני נח והוספו עליהן דינין ושבט וכיבוד אב ואם דינין דכתיב 'שם שם לו חק ומשפט שבת וכיבוד אב ואם דכתיב 'כאשר צוך ה' אלהיך ואמר רב יהודה 'כאשר צוך במרה אמר רב נחמן אמר רבה בר אבוה לא נצרכה אלא לעדה ועדים והתראה אי הכי מאי והוספו עליהן דינין אלא אמר רבא לא נצרכה אלא לדין קנסות אכתי והוספו בדינין מיבעי ליה אלא אמר רב אחא בר יעקב לא נצרכה אלא ילהושיב בית דין בכל פלך ופלך ובכל עיר ועיר והא בני נח לא איפקוד והתניא 'כשם שנצטוו ישראל להושיב בתי דינין בכל פלך ופלך ובכל עיר ועיר 'כך נצטוו בני נח להושיב בתי דינין בכל פלך ופלך ובכל עיר ועיר אלא אמר רבא האי תנא תנא דבי מנשה הוא דמפיק ד"ך ועייל ס"ך דתנא דבי מנשה שבע מצות נצטוו בני נח ע"ז וגילוי עריות ושפיכות דמים גזל ואבר מן החי סירוס וכלאים רבי יהודה אומר אדם הראשון לא נצטווה אלא על ע"ז בלבד שנאמר ויצו ה' אלהים על האדם רבי יהודה בן בתירה אומר אף על ברכת השם ויש אומרים אף על הדינים כמאן אזלא הא דאמר רב יהודה אמר רב אלהים אני לא תקללוני אלהים אני לא תמירוני אלהים אני מורא אפילו אנכי עליהם כמאן כיש אלוהים אמר רבי מנשה אי דריש ויצו אפילו הנוך גמ' אי לא דריש ויצו הנוך גמ' ליה לעולם לא דריש ויצו הנוך גמ' כל חדא וחדא באפי נפשיה כתיבא ע"ז וגילוי עריות דכתיב

ואילו: אלהים אני. נאמר לאלהי'ר: אל תמירני. כדאמרין לא יהיה לך אלהים אחרים על פני (שמות כ) וזלמי: לא תקללוני. כדאמרין אלהים לא תקלל (שם כג): יאה מוראי עליכם. כדאמרין אלהים לשון סרה ורענות כמו נחמך אלהים לפניה (שם ו) יאה מוראי עליך ולא מורא כשר ונס לא תגורו מפני איש כי המשפט לאלהים הוא (דברים א) דהיינו דינין: כיש אומרים. דמירני לכולהו: אפי' הנוך גמ'. דינין וברכת השם ותשחת

שמות כ ב
דמו יצחק כי בעלם
אלהים עשה את
בראשית ט ו
לאמר הן ישלח איש
את אשתו והלכה מאתו
והיתה לאיש אחר
יהושע אלהים עזר הלוא
תנוף תתקן הארץ הרבים
ואת גית רעים רבים
ושבו אלי אפ"י
דמיוה ג א
אם לא יקצא הנב
ונקרב בעל הבית אל
האלהים אם לא שלח
דיו במלאתה עריות:

סוד מזהר מן הדרך
אשר צויתם עשו להם
עגל מסכה ותשתחו לו
וחזרו לו ואמרו אלה
אלהינו ישראל אשר
העליקו מארץ מצרים:
שמות כ ב ח
עשוק אפרים רצון
משפט כי הואיל הלך
אחרי צו ה' הושיב ה' א
רבעק אל ה' יהודה
ע"י וישלך אל המים
ויסתוק המים שם שם לו
חק ומשפט ושם קודו:
שמות טו כ ב
שמור את יום
השבת לקדשו כאשר
צוך ה' אלהיך כבוד את
אביך ואת אמך כאשר
צוך ה' אלהיך למען
יארבו ימך ולמען ייטב
לך על הארמה אשר
לך אלהיך נתן לך:
דברים ו יא, טו

שמות כ ב
שמור את יום
השבת לקדשו כאשר
צוך ה' אלהיך כבוד את
אביך ואת אמך כאשר
צוך ה' אלהיך למען
יארבו ימך ולמען ייטב
לך על הארמה אשר
לך אלהיך נתן לך:
דברים ו יא, טו

שמות כ ב
שמור את יום
השבת לקדשו כאשר
צוך ה' אלהיך כבוד את
אביך ואת אמך כאשר
צוך ה' אלהיך למען
יארבו ימך ולמען ייטב
לך על הארמה אשר
לך אלהיך נתן לך:
דברים ו יא, טו